

כל כתבי פרק ששה עשר שבת

קטז.

עין משפט גר מצוה

ח א מיי פכיג מהלכת
שנת הלכה בן טושע
אריס שמלן עק טפי כ
ב ב מיי פיי מהלכת שר
למות הטוחלת הלכה ו
ג ג ד מיי פיי מהלכת
אידו המורה הלכה ח
ופ"א מהלכת מפילין הלכה
ג טור שריע אריס מינן של
טקע קל וטור שריע יוד
סמולן רפא טקע א:
יא ה טושע יוד פומן קמ
טקע ג:

לעוי רש"י

אוגלי"א (בתסודות)
הי"ס (אוגלי"ש).
יסוד של נוצרים

מוסף תוספות

א. אמרו שלא ירבה עליו
מפניו. מלפניו. והוא
וייסעו מהר ה' / שהיה
מחשבתם להסיע עצמן
למקום מפני שהוא רב /
נמצין עתה נמנעו ל' ליה.

רב נסים גאון

פרק ששה עשר כל
כתבי הקודש

במאן אול הא דא"ר
שמואל בר נחמני הצבה
עמודיה שבעה אלו ד'
תורה (תומש) [נפרי] תורה
במאן בר' / ד' סבר ויהי
בנסוע הארון ספר בני
עצמו. א"כ על דעת ר'
מתחילת ספר וירבו עד
יהי בנסוע הארון ספר
בפני עצמו, ופרשת ויהי
בנסוע הארון ספר בני
עצמו, ומן שם עד סוף
ספר וירבו ספר בפני עצמו.
בחלק ספר וירבו לג' ספרים,
היי ג' ספרי וירבו עד ד'
ספרים ונעשרים יהיו הכל
ד' ובכראשי ד' אושעיא
בפרישת אלה תולדות יצחק
[נפשה טו] תניא כותיה
ויקרא אותה שבעה כנגד
ס' וירבו שהוא משלים
ד' ספרי תורה. והלא ה'
הם. ללא בר קפרא עבד מן
ספר וירבו עד יהי בנסוע
הארון ספר בני עצמו,
יהי בנסוע הארון ספר בני
עצמו, מן תמן ועד ספיה
דספרא ספר בפני עצמו.
בי נצריי' מן בתי ע"ז.
ומשכחת במסכת עירובין
בפרק הלוק (דף טו) ובמסכת
עירובין כל הצמלין (דף
טז) ואז היה אשיריה
חסם. אמר רב כל שכומין
מתמרין אותה וכן טעמין
מפירותיה, ושמואל אמר
כגון דאמרי ויהי תמרי נהנו
לשכירא דבי נצירפא ושחו
ליה ביום אידם.

רבינו הגאון

גלוינים של ס"ת. איבעיא
אם מצילין אותן, ולא
איפשיטא. ס"ת שנתמק
מקום המחק אין בו קדושה,
דאמרין כי קדוש היכא
דיאית כתב, ליכא כתב לא
קדוש, ומשום דאית טעונת
בנוסחאות בהא שמעא
כתבנא כולה. ת"ש ס"ת
שעלה אש בו ללקט פ"ה
אותיות מצילין אותו ואם
לא אין מצילין. ותיפתק ליה
משום גליון, בלה שאני.
כלומר אם מצילין מפני
הגליונות לא היה צריך
לדקדוקו בתי פ"ה אותיות.
ושניין בלה שאני, בכללי
אם לא בלה מצילין אותו
אם מצילין אותן, ולא
איפשיטא. ס"ת שנתמק
מקום המחק אין בו קדושה,
דאמרין כי קדוש היכא
דיאית כתב, ליכא כתב לא
קדוש, ומשום דאית טעונת
בנוסחאות בהא שמעא
כתבנא כולה. ת"ש ס"ת
שעלה אש בו ללקט פ"ה
אותיות מצילין אותו ואם
לא אין מצילין. ותיפתק ליה
משום גליון, בלה שאני.
כלומר אם מצילין מפני
הגליונות לא היה צריך
לדקדוקו בתי פ"ה אותיות.
ושניין בלה שאני, בכללי
אם לא בלה מצילין אותו

פורענות ראשונה ויסעו וא"ר הנינא שסרו מאחרי השם.
פ"י צקונטרס שמואל המחילו לשאלו צטר ואומר
ר"י דאין נ"ל כן אלא פורענות ראשונה כדאמר במדרש (ילמדנו)
ויסעו שנסעו מהר סיני דרך שלשת ימים כתיב ה' יונא מצית
הספר שצורה לו והולך לו כך היו
צורחים מהר סיני דרך שלשת ימים
לפי שלמדו הרבה תורה צייני' אמר
הקצ"ה (נ) נסמוך פורענות לפורענות
לא אלא נסמוך פרשת ויהי צקונט
הארון (ט) ספרי מינין בו' א"ר
מרפין בו'. אומר ר"י דמייירי נמלאו
גיד מינין דאי כמזן מין הא אמר
בפרק השולח (גיטין דף מה): ונאלץ ציד
מין יגמו כמזו מין ישרף ודומק
לומר דלמי כר"ט ודלא כרצנן

ובי וסי:
כך אין מצילין אותן לא מן המים
בו'. ללא תימא דוקא מן
הדליקה אין מצילין משום דאי שרית
ליה אמי לכצויי אלא אפילו היכא
דליכא למיגור מידי אסור לנטלן
ולהוליך והן סיפא כרצנן לרבי
טרפון לא לאיטרך:
פירוש ופ"ה אין דפ"י צקונטרס
וכצו שמוע [מיהודי
אחד שזה מאלך יין ואמר] דלשון
יון פלוספוס הוא דוד החכמה
ואית דגרסי פילא סבא והוא לשון
לזון שמוק כדאמר בליכא רבתי דפלי
ציהודאי פירוש ששק ונמלוץ:
ושמואל

הוא דקדוש אול כתב אזלא לה קדושתיה כי קמביעיא לי של מעלה
ושל מטה שבין פרשה לפרשה שבין דף לדף שבתחלת הספר
שבסוף הספר ותיפוק ליה משום ההוא * דגיזו ושדי ת"ש * ה' הגליונות
של מעלה ושל מטה שבין פרשה לפרשה שבין דף לדף שבתחלת
הספר שבסוף הספר מטמאין את הודים דילמא אגב ס"ת שאני ת"ש
ה' הגליונות וספרי מינין אין מצילין אותן מפני הדליקה אלא נשרפין במקומן
הן ואזכרותיהן מאי לאו גליונות דספר תורה לא גליונות דספרי מינין
(ט) השתא ספרי מינין גופיהו אין מצילין גליונות מבועיא הכי קאמר וספרי
מינין הרי הן כגליונים גופא * הגליונות וספרי מינין אין מצילין אותם
מפני הדליקה רבי יוסי אומר בחול קודר את האזכרות שבהן וגונון והשאר
שורפין א"ר טרפון (ט) אקפא את בני דשאם יבאו לידי שאני שארף אותם ואת
האזכרות שבהן דשאפי' אדם ורדף אחריו ולהורגו ונחש רץ להכישו כגנם
לכית ע"ז ואין נבנם לבתיהן של אלו שהללו מכירין וכופרין והללו ה'
מכירין וכופרין ועליהן הכתוב אומר ר' [אחר הדלת והמוזזה שמת זכרוןך א"ר
ישמעאל ק"ו] ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב
בקדושה ימחה על המים הללו שמשלילין קנאה ואיבה ותחרות בין ישראל
לאביהן שבשמים על אחת כמה וכמה ועליהם אמר דוד ה' הלא משנאך ה'
אשנא ובתקוממוך אתקוטט תכלית שגאה שנאתים לאויבים היו לי וכשבם
שאר מצילין אותן מפני הדליקה כך אין מצילין אותן לא מן המפולת ולא מן
המים ולא מדרב המאבדן בעי מיניה (ט) יוסף בר הנז' מר' אבהו הני ספרי דבי
אבידן מצילין אותן מפני הדליקה ה' אין מצילין אותן ולא רפוא בידה רב
לא אויל לבי אבידן וב"ש לבי נצרפי שמואל לבי נצרפי לא אויל לבי אבידן
אויל אמרו ליה לרבא מ"ט לא אתית לבי אבידן אמר להו דיקלא פלניא איכא
באורחא וקשי לי ניעקריה דוכתיה קשי לי מר בר יוסף אמר אנא מינייהו אנא
ולא מסתפינא מינייהו זימנא הרא אויל בעו לסכונה (ט) אימא שלום דביתיהו
דרבי אליעזר אחתיה דרבנן גמליאל הואי הוה ההוא (ט) פילוסופא בשבבותיה

ההוא
דכוה
מפני הגליונות איפ"ש בלקט פ"ה אותיות. ת"ש ס"ת שנתמק אש יש בו כדי ללקט פ"ה אותיות מצילין אותו ואם לאו אין
מצילין אותו. ושניין נמחק לא קא מיבעיא לן, דכי קדוש כי איכא כתב, כי ליכא כתב לא קדוש, כי קא מיבעיא לן גליונות של
מעלה ועל מטה ושניין דף לדף ושניין פרשה לפרשה שבתחילת הספר ושכסופו מאי (טעמא). ת"ש גליונים של מעלה ושל מטה
שבין דף לדף שבין שבתחלת הספר ושכסופו מטמאין את הודים. ומשניין דילמא כי חשיבי אגב ס"ת, אבל גליונים
שבין דף לדף כ"מ. ותוב מהא דתניא הגליונות וספרי המינין אין מצילין אותן מפני הדליקה, מינו דרחמינו ומקומין לה גליונות של ספרי
הארון (ט) ספרי מינין גופיהו אין מצילין אותן מפני הדליקה אלא נשרפין במקומן
הן ואזכרותיהן מאי לאו גליונות דספר תורה לא גליונות דספרי מינין
(ט) השתא ספרי מינין גופיהו אין מצילין גליונות מבועיא הכי קאמר וספרי
מינין הרי הן כגליונים גופא * הגליונות וספרי מינין אין מצילין אותם
מפני הדליקה רבי יוסי אומר בחול קודר את האזכרות שבהן וגונון והשאר
שורפין א"ר טרפון (ט) אקפא את בני דשאם יבאו לידי שאני שארף אותם ואת
האזכרות שבהן דשאפי' אדם ורדף אחריו ולהורגו ונחש רץ להכישו כגנם
לכית ע"ז ואין נבנם לבתיהן של אלו שהללו מכירין וכופרין והללו ה'
מכירין וכופרין ועליהן הכתוב אומר ר' [אחר הדלת והמוזזה שמת זכרוןך א"ר
ישמעאל ק"ו] ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב
בקדושה ימחה על המים הללו שמשלילין קנאה ואיבה ותחרות בין ישראל
לאביהן שבשמים על אחת כמה וכמה ועליהם אמר דוד ה' הלא משנאך ה'
אשנא ובתקוממוך אתקוטט תכלית שגאה שנאתים לאויבים היו לי וכשבם
שאר מצילין אותן מפני הדליקה כך אין מצילין אותן לא מן המפולת ולא מן
המים ולא מדרב המאבדן בעי מיניה (ט) יוסף בר הנז' מר' אבהו הני ספרי דבי
אבידן מצילין אותן מפני הדליקה ה' אין מצילין אותן ולא רפוא בידה רב
לא אויל לבי אבידן וב"ש לבי נצרפי שמואל לבי נצרפי לא אויל לבי אבידן
אויל אמרו ליה לרבא מ"ט לא אתית לבי אבידן אמר להו דיקלא פלניא איכא
באורחא וקשי לי ניעקריה דוכתיה קשי לי מר בר יוסף אמר אנא מינייהו אנא
ולא מסתפינא מינייהו זימנא הרא אויל בעו לסכונה (ט) אימא שלום דביתיהו
דרבי אליעזר אחתיה דרבנן גמליאל הואי הוה ההוא (ט) פילוסופא בשבבותיה

שאלו זה מקומה. שאינה ראויה לכאן ללאו צהילכות מסעות משתעי
לעיל מינה אלא בדגלים היתה ראויה ליכתב צפרשת צמדבר סיני:
לא מן השם הוא זה. לא זה השם של טעמי הסימניות למקומה
הוא דפרשה זו בתחלת מסע שנסעו מהר סיני * איירי כדמכיו
לעיל מיניה (ט) ויהי צמדה השני בשנה
השנית צעירים לחדש נעלה הענין
וגו' (ט) ו' ספרי סורה. דפרשה זו
ספר לענמו נמצא שלמעלה ספר
לענמו ושלמטה ספר לענמן הואיל
וזה מקומה נמצא ספר וידבר נחלק
לג' ספרים: עמידה פרשה זו. לעמד
שהו כל הפורעניות צטלן ולא ילאגו
לפורענות וילך הרע צטל: מאחרי
ה' צתוק ג' ימים למקום המאו
האספקוס תחיה להתרעס על הצטר
כדי למרוד צהקצ"ה: הגליונות.
קלפים חלקים. וקס"ד השתא דככל
דלדין שיהו חלקים קמביעיא ליה כגון
חלק שלמעלה ושלמטה ושמחמק כתבו
ונעשה חלק: בלה שאני. דכיון שבלה
אף הגליונות צטל וכי מיבעיא ליה
שהגליונות קיימים אלא שהכתב הלך:
וסיפוק ליה משה גליון ידידי. דהיינו
כל הספר: מאחרי: מקום הכתב
שנתמק: לא מביעיא לי. דודאי
מיגרע גרע דכי קדיש מעיקרא לאו
לשם גליונות חלק קדיש אלא אדעתא
לכתב וכיון דלול ליה כתב פקע
מקדושתיה: של מעלה ומטה. דמתחלה
לשם חלק קדיש והשתא כשנתמק כתב
הספר נמי חלק הוא: ה' וסיפוק
ליה משום ההוא דגיזו ודאי. והכי
פירושה ותיפוק ליה דלע"ג דאין זו
כדי ללקט פ"ה אותיות הוה ליה למיתני
צבריימא מצילין משום ההוא ריח של
מעלה ומטה אלא לכו פשוט מיניה דאין
מצילין. ומשני דגיזו ושדי שנתמכו
הגליונים ולא כשמיירי זו אלא מקום
הכתב: צפתנאל הספר ושכסופו
הספר. שכולן היו כתובין כמגילה
כס"ת ואמר' צב"צ צפ"ק (דף ג):

ראשונה זה מקומה ר' אומר לא מן השם הוא
זה אלא מפני שספר חשוב הוא בפני עצמו
כמאן אזלא הא דא"ר שמואל בר (ט) נחמן א"ר
ינתן יחצבה עמודיה שבעה אלו שבעה
ספרי תורה כמאן בר' מאן תנא דפליג עליה
דר' רשב"ג. הוא דתניא רשב"ג. אומר עתידה
פרשה זו שתיעקר מכאן ותכתב במקומה
ולמה כתבה כאן כדי להפסיק בין פורענות
ראשונה לפורענות שנייה פורענות שנייה
מאי היא * ויהי העם כמתאוננים פורענות
ראשונה * ויסעו מהר ה' וא"ר (ט) חמא בר'
הנינא שסרו מאחרי ה' והיבן מקומה אמר
רב אשי בדגלים * איבעיא להו הגליונות של
ס"ת מצילין אותן מפני הדליקה או אין
מצילין אותן מפני הדליקה ת"ש ס"ת שבלה
אם יש בו ללקט שמונים וחמש אותיות כגון
פרשת ויהי בנסוע הארון מצילין ואם לאו
אין מצילין ואמאי תיפוק ליה משום גליונות
דידיה בלה שאני ת"ש ס"ת שנתמק אש יש
בו ללקט שמונים וחמש אותיות כגון פרשת
ויהי בנסוע הארון מצילין ואם לאו אין מצילין
ואמאי תיפוק ליה משום גליונות דידיה מקום
הכתב לא קמביעיא לי דכי קדוש אגב כתב
הוא דקדוש אול כתב אזלא לה קדושתיה כי קמביעיא לי של מעלה
ושל מטה שבין פרשה לפרשה שבין דף לדף שבתחלת הספר
שבסוף הספר ותיפוק ליה משום ההוא * דגיזו ושדי ת"ש * ה' הגליונות
של מעלה ושל מטה שבין פרשה לפרשה שבין דף לדף שבתחלת
הספר שבסוף הספר מטמאין את הודים דילמא אגב ס"ת שאני ת"ש
ה' הגליונות וספרי מינין אין מצילין אותן מפני הדליקה אלא נשרפין במקומן
הן ואזכרותיהן מאי לאו גליונות דספר תורה לא גליונות דספרי מינין
(ט) השתא ספרי מינין גופיהו אין מצילין גליונות מבועיא הכי קאמר וספרי
מינין הרי הן כגליונים גופא * הגליונות וספרי מינין אין מצילין אותם
מפני הדליקה רבי יוסי אומר בחול קודר את האזכרות שבהן וגונון והשאר
שורפין א"ר טרפון (ט) אקפא את בני דשאם יבאו לידי שאני שארף אותם ואת
האזכרות שבהן דשאפי' אדם ורדף אחריו ולהורגו ונחש רץ להכישו כגנם
לכית ע"ז ואין נבנם לבתיהן של אלו שהללו מכירין וכופרין והללו ה'
מכירין וכופרין ועליהן הכתוב אומר ר' [אחר הדלת והמוזזה שמת זכרוןך א"ר
ישמעאל ק"ו] ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב
בקדושה ימחה על המים הללו שמשלילין קנאה ואיבה ותחרות בין ישראל
לאביהן שבשמים על אחת כמה וכמה ועליהם אמר דוד ה' הלא משנאך ה'
אשנא ובתקוממוך אתקוטט תכלית שגאה שנאתים לאויבים היו לי וכשבם
שאר מצילין אותן מפני הדליקה כך אין מצילין אותן לא מן המפולת ולא מן
המים ולא מדרב המאבדן בעי מיניה (ט) יוסף בר הנז' מר' אבהו הני ספרי דבי
אבידן מצילין אותן מפני הדליקה ה' אין מצילין אותן ולא רפוא בידה רב
לא אויל לבי אבידן וב"ש לבי נצרפי שמואל לבי נצרפי לא אויל לבי אבידן
אויל אמרו ליה לרבא מ"ט לא אתית לבי אבידן אמר להו דיקלא פלניא איכא
באורחא וקשי לי ניעקריה דוכתיה קשי לי מר בר יוסף אמר אנא מינייהו אנא
ולא מסתפינא מינייהו זימנא הרא אויל בעו לסכונה (ט) אימא שלום דביתיהו
דרבי אליעזר אחתיה דרבנן גמליאל הואי הוה ההוא (ט) פילוסופא בשבבותיה

הוא דקדוש אול כתב אזלא לה קדושתיה כי קמביעיא לי של מעלה
ושל מטה שבין פרשה לפרשה שבין דף לדף שבתחלת הספר
שבסוף הספר ותיפוק ליה משום ההוא * דגיזו ושדי ת"ש * ה' הגליונות
של מעלה ושל מטה שבין פרשה לפרשה שבין דף לדף שבתחלת
הספר שבסוף הספר מטמאין את הודים דילמא אגב ס"ת שאני ת"ש
ה' הגליונות וספרי מינין אין מצילין אותן מפני הדליקה אלא נשרפין במקומן
הן ואזכרותיהן מאי לאו גליונות דספר תורה לא גליונות דספרי מינין
(ט) השתא ספרי מינין גופיהו אין מצילין גליונות מבועיא הכי קאמר וספרי
מינין הרי הן כגליונים גופא * הגליונות וספרי מינין אין מצילין אותם
מפני הדליקה רבי יוסי אומר בחול קודר את האזכרות שבהן וגונון והשאר
שורפין א"ר טרפון (ט) אקפא את בני דשאם יבאו לידי שאני שארף אותם ואת
האזכרות שבהן דשאפי' אדם ורדף אחריו ולהורגו ונחש רץ להכישו כגנם
לכית ע"ז ואין נבנם לבתיהן של אלו שהללו מכירין וכופרין והללו ה'
מכירין וכופרין ועליהן הכתוב אומר ר' [אחר הדלת והמוזזה שמת זכרוןך א"ר
ישמעאל ק"ו] ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב
בקדושה ימחה על המים הללו שמשלילין קנאה ואיבה ותחרות בין ישראל
לאביהן שבשמים על אחת כמה וכמה ועליהם אמר דוד ה' הלא משנאך ה'
אשנא ובתקוממוך אתקוטט תכלית שגאה שנאתים לאויבים היו לי וכשבם
שאר מצילין אותן מפני הדליקה כך אין מצילין אותן לא מן המפולת ולא מן
המים ולא מדרב המאבדן בעי מיניה (ט) יוסף בר הנז' מר' אבהו הני ספרי דבי
אבידן מצילין אותן מפני הדליקה ה' אין מצילין אותן ולא רפוא בידה רב
לא אויל לבי אבידן וב"ש לבי נצרפי שמואל לבי נצרפי לא אויל לבי אבידן
אויל אמרו ליה לרבא מ"ט לא אתית לבי אבידן אמר להו דיקלא פלניא איכא
באורחא וקשי לי ניעקריה דוכתיה קשי לי מר בר יוסף אמר אנא מינייהו אנא
ולא מסתפינא מינייהו זימנא הרא אויל בעו לסכונה (ט) אימא שלום דביתיהו
דרבי אליעזר אחתיה דרבנן גמליאל הואי הוה ההוא (ט) פילוסופא בשבבותיה

הוא דקדוש אול כתב אזלא לה קדושתיה כי קמביעיא לי של מעלה
ושל מטה שבין פרשה לפרשה שבין דף לדף שבתחלת הספר
שבסוף הספר ותיפוק ליה משום ההוא * דגיזו ושדי ת"ש * ה' הגליונות
של מעלה ושל מטה שבין פרשה לפרשה שבין דף לדף שבתחלת
הספר שבסוף הספר מטמאין את הודים דילמא אגב ס"ת שאני ת"ש
ה' הגליונות וספרי מינין אין מצילין אותן מפני הדליקה אלא נשרפין במקומן
הן ואזכרותיהן מאי לאו גליונות דספר תורה לא גליונות דספרי מינין
(ט) השתא ספרי מינין גופיהו אין מצילין גליונות מבועיא הכי קאמר וספרי
מינין הרי הן כגליונים גופא * הגליונות וספרי מינין אין מצילין אותם
מפני הדליקה רבי יוסי אומר בחול קודר את האזכרות שבהן וגונון והשאר
שורפין א"ר טרפון (ט) אקפא את בני דשאם יבאו לידי שאני שארף אותם ואת
האזכרות שבהן דשאפי' אדם ורדף אחריו ולהורגו ונחש רץ להכישו כגנם
לכית ע"ז ואין נבנם לבתיהן של אלו שהללו מכירין וכופרין והללו ה'
מכירין וכופרין ועליהן הכתוב אומר ר' [אחר הדלת והמוזזה שמת זכרוןך א"ר
ישמעאל ק"ו] ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב
בקדושה ימחה על המים הללו שמשלילין קנאה ואיבה ותחרות בין ישראל
לאביהן שבשמים על אחת כמה וכמה ועליהם אמר דוד ה' הלא משנאך ה'
אשנא ובתקוממוך אתקוטט תכלית שגאה שנאתים לאויבים היו לי וכשבם
שאר מצילין אותן מפני הדליקה כך אין מצילין אותן לא מן המפולת ולא מן
המים ולא מדרב המאבדן בעי מיניה (ט) יוסף בר הנז' מר' אבהו הני ספרי דבי
אבידן מצילין אותן מפני הדליקה ה' אין מצילין אותן ולא רפוא בידה רב
לא אויל לבי אבידן וב"ש לבי נצרפי שמואל לבי נצרפי לא אויל לבי אבידן
אויל אמרו ליה לרבא מ"ט לא אתית לבי אבידן אמר להו דיקלא פלניא איכא
באורחא וקשי לי ניעקריה דוכתיה קשי לי מר בר יוסף אמר אנא מינייהו אנא
ולא מסתפינא מינייהו זימנא הרא אויל בעו לסכונה (ט) אימא שלום דביתיהו
דרבי אליעזר אחתיה דרבנן גמליאל הואי הוה ההוא (ט) פילוסופא בשבבותיה

(א) [ל"ל ממנין] (ב) [נפישת
טע.]. (ג) דייס פ"ג מ"ד מ"ש,
(ד) [תוספתא פ"ד]. (ה) [לעיל
ט]. [נחמני ג']. (ו) [וסיה ט:].
גירסי ט: ממות יל. חולין
קמא. (ז) [לעיל ק"ג וק"ג].
(ח) רבי מאיר קרי ליה זון גליון
רבי יוסן קרי ליה זון גליון.
מסירות הש"ס, (ט) [נפישת
חחה בכסבי עירין]. (י) כ"ג
דלארי לעיל מניה,
(כ) נבדכר י"ג (ג) כ"א:
משומדס, (ל) כ"א:
הגליוס, (מ) ר' מאיר י"ג
לפני המינין זון גליון לפי
שם קורין אותם אנגלי"א.
מסירות הש"ס, (נ) [נפישת]
דף גז. פירש רש"י פילוסוף
המני האומות (ע) ונ"י
מיר"ט פ"ה לדבות משנה ד, ז

תורה אור השלם

1 הכחות נבנתה ביה
צדקה וצדקה וצדקה
משלי ט א
2 והיי קעם כמאןאגרי
באוגי ורשמיע ויארון בריה
ותבער עם אש וי ותאבל
קבצה התקנה:
במדבר יא א
3 ויסעו מהר ה' דרך
שלשת ימים יארון בריה
בעל לפניהם דרך שלשת
ימים לתור לקום מנחת:
במדבר יב ל
4 ואחר הדלת המוקנה
שמות זכרון כי מאתי
גלית ותעלי דרחתת
משכבך ותקברת לך מים
אבותך משכבך יד חזית:
שיערה יד ה
5 הלא משנאך י אשנא
ובתקוממוך אתקוטט:
החלים כח כא

הגרות הב"ח

(א) גב' דספרי מינין (השתא
ספרי וכו' מנעל מצילין)
ווי' ג' רש"י וספרי מינין
גופיהו מצילין: (ב) שם
על מניה רב יוסף:
(ג) רש"י ויהי לא מן יוסף:
(ד) רש"י ויהי לא מן יוסף:
וכי כדמכיו לעיל מניה ויהי
בשנה השנית בהשד
השני נעשרים חמשה
(ה) תוס' ד"ה פורענות וכו'
אלמ הקדיש לא שאלו:
פורענות לפורענות אלא:

גליון הש"ס

גב' איבעיא להו הגליונות
עי מנגלה דכ ע"ה קייס
ד"ה הלמות: שם רש"י
ושדי. ע"י משמות זכרון יוסף
קמנא וכו': שם אקפא את
בני. לעיל דף ט ע"ה ונתחם
די ע"ז: שם לא אויל
לבי אבידן. ע"י ע"ז פ"ח
ע"ה מוס' ד"ה התקן:
רש"י ב"ה פילוסופא וכו':
ע"י מוס' ד"ה רבס פ"ה:
תוס' ד"ה פורענות פ"ה
בקונטרס. ע"י מיר"ט פ"ה
מ"ד דלכות:

מוסף רש"י

אקפא. אקפאם. לזון מיומן
וקלוז (לעיל ז'). לעשות
שלום בין איש לאשתו.
לנזוק את הטהרה ויהי
טוהרה היה יסא טעוה זכ"ס
(סוכה גב). שמי שכתב
בקדושה. השתכח מגליונה ליה
ה' חולין וכו'. כדמכיו
המלכה (א) וכתב את האלות
(נפשה טו). ימחה על
המים. למכני פשוט המה
אל מן הממים. והרבה אומות
בשמה ואפ"ה כתבי ומה

כ' (מכות ז') וכו"ו חזין קמא... אין ולא רפויא בידיה. רפוייה היתה המשונה בפיו אם לא תאמץ להסיר (עיל ק"ג). אול: לא היה
מחזיק בצדקו ללא לאסיר ולא להסיר, פעמים שאמר הן ופעמים שאמר לאו, ופ"ה צדיה ואלו היתה מושמקת (עיל ז') וכו' (דקדושי
טו. וכו"ו ב"מ יד).

ולא מטמא את הודים לאו כותיה אינון. וכיון דרביעיא זו לא איפשיטא, מהמינין בביינין כתבי קדוש ומצילין אותן הגליונות מפני הדליקה שבתב
מינין, ואקשינן מכלל דספרי מינין גופיהן מצילין. ושניין הכי, ספרי מינין הרי הן כגליונות, כלומר כשם שהגליונות שאין כתיבה עליהן אין להן כבוד ואין מצילין אותן, כך ספרי מינין, מכלל שהגליונות של ס"ת מצילין אותן. והני ספרי מינין, ספרי תורה שכתב
מין אינון, דקיי"ל בר"ג דאמר נקטינן ס"ת שכתבו מין שירן, כתבו בין יגנו, נמצא ביד מין יגנו, ביד דגיו אמרי לה יגנו ואמרי לה קורין בו. אבל הספריים שחיברו אותן המינין דברי הכל ישרפו, דהא כתבי קדוש שכתובין תרגום אפילוהו בהן אם מצילין אותן
מפני הדליקה לא, אמר ר' יוחנן, ואלו פ"ה אותיות כנגד פרשת ויהי בנסוע הארון, ופרשה זו ויהי בנסוע הארון ספר בפני עצמו הוא, ומקומה בילגיה ולמה נכתב כאן, להפסיק בין פורענות ראשונה שהיא יוסעו מהר ה' וגו' לפרענות שנייה שהיא ויהי
העם כמתאוננים וגו'. ספרי דבי אבידן, חזר ודויעה מלביק ריש שב בה ספרי הכחות מכל אומה ריש בה ספרי תורה (קדוש) ובניאין וכתובים כתובים בלש"ה. ומשניין דילמא כי חשיבי אגב ס"ת, אבל גליונים
לעילין להצילין או לא. והו [בין אבידן היו המקצבים שם הכתבים והבונים מכל אומה ונושאין ונתנוין בדיברי הכמה. וכן בי נצרפי, מיהו בבי נצרפי היתה שם ע"ז, גרטיסין בע"ז איזו היא אשיריה חסם, אמר שמואל כגון דאמר הני המרי הורוין לשכירא דבי נצרפי
ושהו ליה ביום אידם. אמר אימיר אמרו לי כבי (דשם בריאת) דרפובמדינתן הילכתא שמואל. והני מילי הנצריים שהיו באותו זמן הן, קעד אותה שעה לא טוכסיין להן חקטסיין שהן עכשוי ביהיהן אלא כתועין הוה, יש מהן שמרין התורה ויש מהן שאינן
שמרין, וכולן קוראין אותה, ויש מי שהיה קוראין בלש"ה